

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-10480
Otsuse kuupäev 25.09.2026
Komisjoni koosseis Liili Hiie

Tarbija
Kaupleja Osaühing Rademar (10235879)

Tarbija nõue Lepingust taganemine ja rahaline nõue 156,70 eurot.

Resolutsioon:

Jätta tarbija avaldus rahuldamata.

Asjaolud:

Tarbija ostis 29.03.2026.a kauplejalt jalatsid Hoka Clifton 10, hinnaga 157 eurot (Kviitung 1026-456789).

Tarbija avalduse kohaselt kasutas ta jalatseid kõndimiseks, kuid juunis 2026.a avastas ta, et mõlema jalatsi siseküljed on täpselt samast kohast (paelte ääre juurest) rebenenud.

Tarbija pöördus 07.06.2026.a kaupleja poole ja andis 12.06.2026.a jalatsid kauplejale ja soovis uut toodet või kinkekaarte. Tarbijale vastati, et tegemist on hõõrdumisest tekkinud mehaanilise vigastusega ja tootmisdefekte ei tuvastatud.

Tarbija on endiselt seisukohal, et tegemist on ebakvaliteetse materjaliga ja tema jalad käimisel kokku ei puutu ning kaupleja hinnang on visuaalne ja oletuslik. Tarbija tõendab oma tavapärast kõnnakut videoga.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja vastas tarbijavaidluse menetluse käigus, et komisjon võib otsuse teha tarbija avalduse ja olemasoleva teabe põhjal.

Eelneva kirjavahetuse käigus on kaupleja tarbijale 26.06.2026.a vastanud, et tegemist pole tootjapoolse veaga ja hõõrdefektiga, kui jalatsid on kandmise käigus kokku hõõrdunud ning materjali katki kulutanud. Jalatsid vastasid müügihetkel lepingutingimustele ja tegemist on ekspluatatsioonidefektiga.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud tarbija esitatud avaldusega ja hinnanud tarbijakaitseseaduse (TKS) § 51 alusel kogumis dokumentaalseid tõendeid, leiab, et tarbija nõue ei kuulu rahuldamisele. TKS § 51 lg 1 kohaselt lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel.

TKS § 46 lg 3 p 3 järgi peab avalduses olema sisu ja tarbija selgelt väljendatud nõue ning seda põhjendavad asjaolud, lg 4 kohaselt nõude esitamisel võib tarbija tugineda eelkõige VÕS § -s 101 sätestatud õiguskaitsevahenditele. Kui võlgnik on kohustust rikkunud võib võlausaldaja nõuda kohustuse täitmist, oma võlgneta kohustuse täitmisest keelduda, nõuda kahju hüvitamist, taganeda lepingust või öelda leping üles, alandada hinda ning nõuda viivist.

Tarbija on pöördunud komisjoni poole oma avaldusega 03.07.2026. Avalduse kohaselt ostis tarbija kaupluses 29.03.2026 spordijalanõud HOKA, kasutas neid igapäevaselt ca üks tund ja jalatsitel ilmnes defekt. Tarbija teavitas 12.06.2026 kauplejat probleemidest, kuid vaatamata pöördumisele ei lahenenud see tarbijale positiivselt. Tarbija esitas tehingust taganemise avalduse ning soovib ostusumma 156.70 euro tagastamist.

Kaupleja on seisukohal, et tegemist ei ole kauba puudusega, vaid see on tekkinud kulumise tagajärjel.

VÕS § 208 lg 1 kohaselt asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna

rahas ja võtma asja vastu. Sõlmiti VÕS § 208 lg 4 tarbijalepingu müügi tunnustele vastav leping.

Euroopa Liidu müügilepingute direktiivi 2019/771 põhimõtte kohaselt, tarbijale müüdud kaup peab vastama nii lepingus kokkulepitud omadustele kui ka objektiivsetele vastavusnõuetele.

Nimetatud direktiiv reguleerib ka tarbija õiguskaitsevahendeid kauba mittevastavuse korral.

Direktiivi järgi on mittevastavuse korral tarbijal õigus nõuda kauba vastavusse viimist, hinna alandamist või lepingu lõpetamist, kui müüja ei vii kaupa vastavusse või keeldub seda tegemast.

Kui kaup ei vasta lepingutingimustele, toimub mittevastavuse kõrvaldamine kaupleja kulul. VÕS § 223 lg 1 järgi loetakse müüja müügilepingut oluliselt rikkunuks muu hulgas siis, kui müüja keeldub õigustamatult asja parandamast või asendamast või ei tee seda mõistliku aja jooksul pärast mittevastavusest teatamist; lg 3 järgi ei pea ostja sellisel juhul määrama täiendavat tähtaega ja võib muu hulgas ka lepingust taganeda.

Komisjoni hinnangul ei ole esitatud asjaoludest ja tõenditest võimalik järeldada kauba puudusi.

Kaupleja on jalanõud üle vaadanud ja selgitanud, et tegemist ei ole tootjapoolse veaga. Kaupleja leiab, et jalatsitel on hõõrde defekt, mis tekib, kui jalatsid on kandmise käigus kokku hõõrduvad ning materjali katki kulutanud. Komisjon nõustub kauplejaga, et tõendatud ei ole asjaolu, et jalatsid ei vasta lepingutingimustele. Pigem on nähtuvalt foto materjalist tegemist ekspluatatsiooni defektiga. Tarbija on avalduses märkinud, et jooksujalanõud tekkis rebenemine, defekt ilmnes sümmeetriliselt mõlemal jalatsil identse koha peal. See kajastub ka fotodelt. Visuaalsel vaatlusel ei ole võimalik näha naha või õmbluse rebenemist, pigem kulumist, mida kinnitab ka asjaolu, et see on märgata mõlema jalanõu sama kohas.

Vastavalt VÕS § 217 lg 1 ja lg 2 peab müüdud asi vastama lepingutingimustele ning olema muu hulgas tavapärase kvaliteediga ja sobima sihtotstarbeliseks kasutamiseks. Kui asi ei vasta

lepingutingimustele, on tarbijal õigus nõuda asja parandamist või asendamist VÕS § 222 kohaselt. Kui parandamine või asendamine ebaõnnestub, ei toimu mõistliku aja jooksul või põhjustab tarbijale põhjendamatuid ebamugavusi, on tarbijal õigus lepingust taganeda ja nõuda raha tagastamist VÕS § 223 lg 1 ja § 116 alusel. TKS § 4 lg 2 kohaselt on kaupleja kohustatud andma tarbijale enne kauba omandamist või teenuse kasutamist teavet kauba või teenuse omaduste ja kasutamistingimuste ning kauba omandamiseks või teenuse kasutamiseks sõlmitava lepingu kohta ulatuses ja korras, mis vastab võlaõigusseaduses või muus seaduses sätestatud lepingueelse teabe andmise kohustusele ja käesolevas seaduses nimetatud tingimustele. TKS § 3 p 2 järgi on tarbijal õigus saada pakutavate kaupade ja teenuste kohta vajalikku ja tõest teavet teadliku valiku tegemiseks ning õigeaegset teavet kauba või teenusega seotud riskide kohta.

Seega tuvastab komisjon, et tarbija õigusi ei ole antud asjas kaupleja rikkunud, täidetud on kauba üleandmisel selgituskohustus ning ilmnenud ei ole toote valmistamise viga või ebakvaliteetne materjali olemasolu.

VÕS § 76 lg 1 kohaselt tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele. VÕS § 76 lg 3 järgi loetakse kohustus täidetuks, kui see on täidetud täitmiseks vastuvõtmiseks õigustatud isikule õigel ajal, õiges kohas ja õigel viisil. VÕS § 100 järgi kohustuse rikkumine on võlasuhtest tuleneva kohustuse täitmata jätmine või mittekohane täitmine, sealhulgas täitmise viivitamine.

VÕS § 101 lg 1 p 1 alusel kui võlgnik on kohustust rikkunud, võib võlausaldaja nõuda kohustuse täitmist. Komisjon märgib siiski, et kui tarbija ei nõustu komisjoni järeldusega, on tal võimalik pöörduda kohtusse, kus saab taotleda ekspertiisi võimaliku materjali või toote vea kindlaks tegemise osas. Koheseks taganemiseks kui õiguskaitsevahendi kohaldamiseks ei ole aga piisavad esile toodud asjaolud, kuivõrd ebaselge on, millest probleemid on tekkinud. Tõendid viitavad, et tegemist on kulumisega. Eeltoodud põhjendustel ei ole kaupleja kohustust rikkunud VÕS § 100 mõttes, tõendamist ei ole leidnud asjaolu, et lepingu ese oli puudustega ja tarbijal puudub alus lepingust koheselt taganeda. Komisjon selgitab täiendavalt, et otsus on tehtud olemasolevate tõendite alusel. Tarbijal on võimalus pöörduda kohtusse, taotleda TsMS § 229 lg 2 alusel ekspertiisi või esitada dokumentaalse tõendina asjatundja hinnang võimaliku puuduse kindlaks tegemiseks.

Tarbijavaidluste komisjon on otsuse tegemisel lähtunud TKS -dest 40 lg 1-3, 57 ja 58.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Liili Hiie

/allkirjastatud digitaalselt/